

Z přátelských kruhů

FARWELL, Neb., 17. února.
— Ct. red.! Zde vám záslám obrázek dvou parostrojů, z nichž jeden jest sněhový pluh a druhý jest parostroj, který pomáhal prvý tlačiti při prohazování sněhu.

Ve středu, dne 15. února, bylo viděti kolem 3. hod. odp. přijíždět od St. Paul dva parostroje, jeden při druhém. Přední byl sněhový pluh, který odhazoval sněh s kolejí. Když přijely asi na míli od Farwell do hluboké prohlubky, kdež byla nahromaděná velká spousta sněhu, tu pojednou uvízly. Couvly tudíž zpět, aby pak s větší prudkostí sněhovou závěj prorazily. Když ale byly v největším letu, tu se přední parostroj, totiž odhazovač sněhu, vyšinul z kolejí a překotil se na pravou stranu, vž pak s uhlím na levou a rozbily se téměř na samé kousky. Druhý parostroj, který pomáhal prvý tlačiti, ještě s jednou károu, se sice nesvalil, ale byl tak nahnut, že se zdálo, že každou chvíli se musí stříti. Inženýr prvního parostroje zůstal ležeti uvnitř v bezvědomí, a jest vážná obava, že jest vnitřně těžce raněn. Topič byl vyhozen do sněhu do vzdálenosti asi 20 stop od lokomotivy, vyvázl ale beze vší pohromy. Druhý inženýr, topič a asi dvacet dělníků, kteří byli v káře, odnesli to pouze velkým leknutím, neboť žádný z nich nepřišel k zranění. S pozdravem
John Horký.

Posn. red. Srdečně díky za fotografický snímek. Minulé zprávy vaše došly nás skutečně o celý týden později. Tento dopis s fotografií obdrželi jsme ve čtvrtek, 23. února odpoledne. Jsme vám zaň velice povděční.

BEROUN, Mian., 20. února.
— Ct. red.! Doufám, že mě poskytnete trochu místa ve vašem listu. Zmíním se nejprve o naší krajině. Zdejší krajina hodí se jak pro farmářství tak i pro dobytkařství. Co jsem těch několik měsíců zde, seznal jsem, že tato krajina jest úplně spolehlivá u pěstování plodin všech, od zeleniny až do pšenice. Zde se daří dobře všechny štěpné traviny, jako jetel, timotha a jiné. Jetele zde rostou v lesích i na cestách na tři stopy vysoké a timotha ještě výše. Co se týče lesních stromů, ty jsou rozličného druhu. Pařezy jsou skoro napotád shnilé, takže dobývání jich nedá mnoho práce. Dřív na palivo jest zde dosti. Těž je zde hojnost jezer a v těch hojnost ryb. To by tak bylo něco pro p. Šotraba. Zde by mohl chytat ryby v jezere a ne na strništi. Pane Šotrabe, v létě sem přijďte a pojedeme spolu na ryby, mám k jezeru pouze 1 1/2 míle. Velice mě zajímají všechny zprávy z Nebrasky, poněvadž všechna ta místa dobře znám. Bydlel jsem v Nebrasce 5 roků, byv zaměstnaným dělníkem na farmách. Těž mě velice zajímají zprávy z Tyndall, S. D., kdež znám každý koutek. Rád bych věděl, jaký jest to bodlák (ale bez urážky), zdali kanadský či kansaský. Oba tyto bodláky jsou dosti šeredné, když se dostanou do pole nebo na pastvíně, že ano? Oba mají dosti semen, jež vstř roznášejí do všech úhlů světa. Co se týče zdejší zimy, inu, ta je jako všude jinde, jen že tady nemáme tak hroznou větry jako v jiných státech, na př. jako v Jižní Dakotě, kdež jsem bydlel po 4 roky v zimě v létě. Jeden krajan z Wagner píše v posledním čísle, že tam měl 47 podnulou. My zde, ač jsme hodně

daleko na severu, neměli jsme takový mráz za celou zimu. Zde se to tlouklo od 1. do 15. února od 30 do 44 stupňů pod nulou, ale teď je teplo, že sněh leze dolů jako o sv. Džulaji. Pokud se týče společenského života, jsou tu krajané rozděleni na dva tábory, svobodomyšlný a katolický, já náležím k tomu prvnímu. Katolíci mají v Berouně kostel a školu. Dále jest tu jeden železářský obchod, jeden střížní obchod, hotel s poštou, pivovar Bohemian Brewing Co., jeden obuvník, jeden sedlák, též kovář zde byl, ale ten utekl, tak že jest zde místo pro zručného kováře, pak jsou zde 2 pivní sklady, v nichž každý den nějaké to jehňátko vezme za své, nádraží Northern Pacific a sklad stavebního dříví. O zábavu zde také není nouze, neboť při jednom pivním skladu jest taneční síň, ve které od nového roku byly pořádány čtyři taneční zábavy a dne 22. bude tam zábava pátá. Také zde byly dvě veselky a třetí, jak jsem slyšel, bude prý co nevidět. Na zdar!
V. Pučelík.

ANADARKO, Okla., 17. února.
— Ct. red.! "Pok. Záp." učinil již mnoho lidí v této zemi spokojenými a proto doufám, že bude nápomocen též mému synu, Janu Steinbachovi, aby došel spokojenosti a dodělal se radostnějšího života. Syn totiž by se rád oženil s řádnou českou dívkou. Jest 25 roků stár, šest stop bez dvou palců vysoký, jest šetrný, pracovitý, nepije, nekouří, ani nekouše tabák, má svůj dům a tři lvy ve městě a rád by farmařil. Přivezl jsem si z Čech ženu, syna z a půl roku starého a dcerušku ve stáří 6 měsíců. Žena mi za rok zemřela a více jsem se neženil. Pracoval jsem na farmách vždy 1 až 2 roky na jednom místě a z Knox okresu, Neb., odjel jsem do Oklahomy. Tuto zimu jest tu sněhu, že ho v Oklahomě nebylo nikdy tolik před tím a též tak kruté mrazy nikdo zde nepamatuje. Nemohu takovou zimu vydržet a proto abych jel ještě jednou tak daleko jak jest z Nebrasky do Oklahomy. Jsem už 50 roků stár a nerad chodím ve sněhu. Ovšem, že zde zima je přece jen mírnější nežli v Nebrasce, ale proto přece jen zlatá polední strana, kde se nemusí jektat zubama. Zde v městě jest málo Čechů. As 6 až 8 mil od Anadarko jest usazeno asi 8 farmářů a u Chickasha, 16 až 18 mil odtud, jest též asi 8 českých farmářů. Pokud je znám, jest jich několik z Nebrasky, ostatní jsou ze staré Oklahomy. Mnoho nového tu není, leda že tu postavili vodárnu a teď tu dělají stoky. Tyto dělají strojem, 8 stop hluboké a tak pěkné, že by to člověk nedokázal. Potřebuji k tomu jen málo lidí a sice k pokládání rour. Osmnáct mil od Anadarko na východ měli v Chickasha dne 13. února začít se stavbou nové dráhy. Město Chickasha jest o něco větší než Anadarko, májc asi 5000 obyvatelů. Přijměte od nás srdečný krajaný pozdrav. Přeje vám hojně odběratelů znamenám
v úctě
Jos. Steinbach.

LINCOLN ASSYLUM, Neb., 23. února. — Ct. red.! Po celý únor jsme tu byli obleženi sněhem jako Rusové dřívě v Port Arthuru Japonci a jen stěží jsme se dostali do města Lincoln, neb zpět. Nyní ale vypadá vše opět veselěji. S radostí bych psal více do Pok. Záp., ale nemohu se do toho jaksi vpraviti, nemám k ruce zkonografistku jako na př. p. Dongra a

pak bych nerad předkládal čtenářům samé jen jaternice, zajíce a konečně i maškary a premie, jaké tyto obdržely. Zde v bláznici nevíme o tom ničeho a přece jsou tu ti praví blázni a nikoli ti falešní. A mám za to, že si zde o těch pravých blázních více myslíme než o těch falešných (maškarách). Kdyby sem tito chtěli přijít, tu bychom se jim rádně vysmáli. Na 1. května budeme stěhovat asi 100 chovanců zpět do nového ústavu v Norfolk a mezi těmi jest asi šest Čechů. Neradi se budeme s nimi loučit, zvykli jsme si na ně. Někteří jsou hodni a ochotni ku každému a bude se nám po nich stýskat. Než zase noví zaujmou jich místa. Přítomně jich zde máme as 600. Jsem již nyal mezi nimi čtyři roky a zvykl jsem na jich dosti slušné chování.

"Pokrok Západu" jest pravým Pokroem, jen tak dále ku předu! S radostí záslám naň ten dollar. S úctou
Max Storkan.

ELDORADO SPRINGS, Mo., 12. února. — Ct. red.! Doufám, že popřejete místa mému dopisu ve vašem ct. časopise a jelikož to jest prvý můj dopis do veřejnosti, žádám ct. red. a milé čtenáře za prominutí, kdybych v něčem pochýbil. Bydlel jsem v okolí Humboldt, Neb., od roku 1879, kamž jsem přijel s rodiči z Čech. Rolničil jsem tam po 9 roků na farmě, kterou jsem koupil od otce. Vida však, že jest 80 akrů příliš málo pro rolníka, ohlížel jsem se, kde bych si mohl pomoci k většímu pozemku. Čítal jsem dopisy v českých časopisech, týkající se pozemků, ale nic se mi nehodilo, až v polovici března 1903 četi jsem dopis od p. Jana Skákala z Eldorado Springs, Cedar Co., Mo. Jeho dopis mne zajímal, poněvadž jsem p. Skákala dobře znal. Pracovali jsme spolu před 14 roky na C.R.I & P. dráze a já se u Skákala stravoval. Proto jsem se rozhodl, že se k němu podívám a pozemky tam si prohlédnu. A věru, mile jsem byl překvapen polohou krajiny, zvláště pak tím, že jsem tu našel právě to, co jsem hledal: krajinu mírně vlnitou, prerijskou, i les a vody hojnost a pokud jsem viděl sklizenou úrodu, i ta byla dobrá. Proto s pomocí p. Skákala vybral jsem si 160 akrů zrovna přes cestu od jeho farmy. Jelikož ale majitel té farmy tam nebyl, dal jsem p. Skákalovi za starost, aby farmu zakoupil, což on také učinil k úplné mé spokojenosti. Moje farma je 4 míle jižně a míli západně od města Eldorado Springs, kteréž jest vzdáleno od Kansas City, Mo., 120 mil. Za farmu jsem dal \$27.50 za akr a jsem spokojen, že jsem učinil tu změnu. Zdejší krajina jest dosti dobrá pro každého rolníka, který chce pracovat, ale ten, který jest rádějiv městě než na poli, nepochodí ani zde ani kde jinde. Úroda tu letos nebyla moc velká, následkem přílišného mokra, ale také jinde neměli úrody velké. Byl jsem v Humboldt, Neb., na pohřbu svého otce a shledal jsem, že ani tam neměli valné úrody a že nesklidili tam více než my zje. Ale rozdíl mezi cenou pozemku zde a v okolí Humboldt je veliký. V okolí Humboldt prodávají se pozemky od \$40 do \$80 akr, zde od \$15 do \$35 akr a co se daní týče, tam jsem platil z 80 akrů \$25 a zde ze 160 akrů platím \$19, což je též značný rozdíl. Však ceny dobytka a plodin jsou tytéž, neboť prodáváme my i oni v témž trhu. Proto udělá každý dobře, když učiní změnu podobnou, jako já jsem učinil. Někteří zdejší osadníci píšou o těch zdejších vymrskaných pozemcích. Co pak ale mají říkat rolníci o vymrskaných půdách tam, kde se prodávají pozemky za \$40 až \$100 akr a kde mají taxy jednou tak velké jako my máme? Mluvil jsem s

rolníky humboldtskými a ti si též stěžovali, že se jim už nerodí tak jak se rodívolo, že půdy mají moc slabé, tak že musejí orná pole proměnit v pastvíně, aby si půda zase odpočinula. Zde úroda sypala následovně: Pšenice od 5 do 15 bušlů po akru, oves od 15 do 30 bušlů a korna od 20 do 40 bušlů po akru. Sena bylo dosti a bylo dobré prerijské i timothové. Já jsem zkoušel pěstovati čirok cukrový. Sázal jsem ho zrovna akr a zde podávám, co jsem sklídl a co mi za mou práci zůstalo. Z akru rákosu dostal jsem 103 galony syrobu a 50 bušlů semen. Syrup přinesl mě, galon po 30c, \$30 90, semeno po 50c bušl, \$15 a od vaření syrupu dal jsem \$12 87, tedy mě zbyl čistý výtěžek z akru \$33.03. To je dost dobrý výdělek z akru za moji práci na těch vymrskaných pozemcích, není-liž pravda? Také se zmíním o naší zahrádce, kterou moje manželka vzdělala. Semena byla výborná a takovou hojnost všeho neměli jsme dosud nikdy. Salát, okurky, mrkev, fetkvičku, brambory, petržel, hrách, fazole, sladkou kornu, melouny všeho druhu, turky pájové, dyně, ano i ten mizerný tabák jsem si vypěstoval, ač ho neužívám na žádný způsob. Jsem tedy jist, že zde rolník může udělati dobrý pokrok, jen když bude drobet pracovat pro svůj vlastní prospěch. Počasí tu máme dosti tuhé. Asi před 5 týdny napadl tu sněh a dosud leží na zemi. Při tom mrzne, tak že je led od 7 do 8 palců tlustý. Tedy i se zimou to ještě ujde. — Ku konci zdávám srdečné díky všem přátelům a známým, kteří se súčastnili pohřbu mého otce, švakrové a sestře za dosloužení mu k smrti a vypravení pohřbu, panu Vitovi za dojemnou řeč v domě smutku i na hřbitově. Jednotě Českých Dam za zpěv v domě smutku a vůbec všem, kdož pro měho otce v poslední chvíli cokoliv učinili. Se srdečným pozdravem ct. red. a milým čtenářům t. l. zůstávám v úctě
Václav Šafařík.

MONOWI, Neb., 14. února. — Ct. red.! Ač jsem zmrzlý jako rohlík (a přece jsem u kamení!), musím si s vámi trochu pohovořit. Ono jest člověku lépe, může li si postěžovat. Vězte mi, lidičky, ta kopa nestydatou zimu v Nebrasce nepamatují. Celý leden mrzne a to samé v únoru! Každý den se to mění: jeden den jest 20 stupňů pod nulou a hned druhý den už 25 až 30! To již opravdu přesahuje všechny meze slušnosti. Člověk by hnedle zmrzl v posteli. Ještě dobře, že vynášili ty tužky. Inkoust zmrzl všecken. Péra skřípají zimou a inkoust by v nich zmrzl, dřívě než by ho přiložili na papír. Než všechno má svůj konec a snad přečkáme i tu siberii. Váš časopis se mi líbí. Vystřiháť se všech hádek náboženských, což jest moudré. My jsme Češi, všichni synové jedné matky a jako taková máme žít svorně. Není svobodomyšlný ten, kdo uráží jiného víru aneb bez nadávky kněžím nedovede si pohovořiti ve společnosti. Bylo již dosti bojů mezi Čechy a to krvavých a zbytečných, nuže, není třeba, zde, v této nové vlasti svobodné mezi sebou bojovat. My můžeme vždy svorně žít. A časopisy jsou našim vodítkem. Jaké ony jsou, tací jsou jich čtenáři. Kdyby takové plátky, habnobilí víry, neměly přístupu do rodin, jistě by obrátily a lidu by to prospělo. Dnes jest lid už tak otráven tou četbou, že ji chce mít. A náprava? BUDE! Až děti zde vychované nebudou umět česky číst. Myslete, že to nebude? Vím, že bude. Byl jsem leckde a viděl jsem děti českých rodičů, že neuměly ani česky mluvit. Na farmách se spíše učí češtině a nikdo nemůže upřít, že ve větších českých

osadách katolických jsou důkladně české školy. V tom ohledu jsou katolíci v předu. — Když jsem četl o tom císaři Maximiliánovi, tu to ve mně vřelo. Proč ti mocnáři evropští nechali k tomu dojít, aby se taková brutální vražda stala? Což jich není dost? Kdyby byl každý z nich poslal do Mexika jednu válečnou loď, bylo by to postačilo. Byli to zbabělci! A co se týče rusko-japonské války, já tak mít 200 milionů dolarů, vzal bych obrněnce Spoj. Států a vorečky rozbili bychom Japončikům v 5 minutách a ty japonské cvrčky utopili bychom nadobro. A pak by byl pokoj. Tím dopis svůj uzavírám. S vřelým pozdravem celemu personálu a ct. čtenářstvu t. l. znamenám se
Jos. Říha.

HOISINGTON, Kans., 20. února. — Ct. red.! Musím opět napsat několik řádek do milého časopisu, kterýž odbírám už hezky dlouho, od roku 1877 a pořádkem jest mi ještě milým, neboť se vyrovná všem časopisům, které jsem kdy četl a jest též ze všech nejlacinější. A co je v něm četby! Přináší též hodně dopisů, kteréž jsou četbou nejzajímavější. Mnohý si stěžuje na něco, jiný zas totéž chválí, jeden má pařezy dobývat, jiný kamení sbírat, a ten má zas samé rokle, jiný opět samé vrchy, ten má pozemek špatný a musí hodně hnojit, jestli chce něco sklídit. To vše tady u nás odpadá, zde není nic podobného. Zde jsou prerie, zapřáhne se jenom do pluhu a může se orat, pokud potáh to vydrží, beze všech překážek. A to se ještě pozemek nemusí orat každý rok, nýbrž jednou za dva nebo tři roky a pozemek hnojit neviděl jsem tu ještě nikoho a už tady ostávám přes 15 roků. Není tu třeba hnoje a pšenice je pořádkem. Četl jsem onehdy dopis v Hospodáři od p. A. Kurze z Middletown, Conn., který píše, že mnohý farmář zasel 1,000 akrů pšenice a zdá se, jako by se domýšlel, že tomu není tak. Milý krajan, tady to není nic vzácného zaslť 1,500 až 2,000 akrů pšenice, takových farmářů jest tu moc. Jenom že je k tomu třeba hodně nálad, neb musí mít rolník takový 4 neb 5 strojů klasovek a asi 30 lidí, aby mohl hned stohovat. Většinou sekláme 25 akrů denně a některý až 35, ale to se přehání prací. Také jsem koupil kus pozemku od nás na západ. Pozemek jest dobrý, rovný a ještě dost laciný. Platil jsem \$3,200 za sekci. Který krajan by chtěl koupit dobrý pozemek a dost laciný, má k tomu zde dobrou příležitost, neb tam chceme založiti českou osadu. Už je tam usazeno sedm českých rodin. Pozemky tam jdou nahoru, neboť tam postavili novou dráhu. 160 akrů dostane se tam za \$800 až \$1,000. S úctou čtenářům znamenám se
J. V. Susank.

Dopis ženy, který jde přímo k bodu, jest oneu pí. Marie Havlíkové z Lawton, Okl., pravi: "Kdyby jenom lidé věděli, co Dra. Petra Hoboko může pro ně udělat, spíše by se na ně spolehli než na lékaře. Hoboko zachránilo mne při životě, když všichni lékaři se mne vzdali."

O tomto není sporného náhledu. Na tisíce lidí dosvědčili podobně. Hoboko jest lékem, který v lékařském povolání překvapuje svojí léčivou mocí a přece zásada, dle níž účinkuje, je tak stará jako vrchy. Jde přímo na kořen nemoci, — nečistotu v krvi. Vylučuje tuto nečistotu — přirozenost učiní to ostatní — zdraví následuje. Dra. Petra Hoboko není lékem lékařským, ale dodáván je přímo lidem skrze místní jednatelé, ustanovené majitelem Dr. Patrem Fahrneyem, 112—114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Předplatte se na Pokrok pouze \$1 ročně.